

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาล

สำนักงานเทศบาลนครนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือ ที่ อย ๕๒๐๐๘/๓๔๒๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัยพนักงานเทศบาล สรุปความได้ว่า เทศบาลนครนครศรีอยุธยาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีพนักงานเทศบาลสามัญถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เรื่อง การจัดส่งเอกสารประกาศประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลชุมชนป้อมเพชร เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผลการสอบสวนปรากฏว่าได้ลงโทษผู้กระทำความผิด ๒ คน คือ นายทวี สิทธิพัฒนกุล พนักงานเทศบาลสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๔ และนางสาวเทวิกา บุตรทรัพย์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ ให้ลงโทษตัดเงินเดือนคนละ ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครศรีอยุธยา (ก.ท.จ.) ตามคำสั่งเทศบาลนครนครศรีอยุธยา ที่ ๓๙๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๕

สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลับด่วน ที่ ปช. ๐๐๐๔/๕๗๕๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่นายทวีหรือนายวีระวัฒน์ สิทธิพัฒนกุล ในมูลความผิดทางวินัยฐานเข้าเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ และฐานเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง มาตรา ๘๘ วรรคสอง ประกอบกับพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๕ โดยให้ดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้องถือสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาโทษได้ ๒ สถาน คือ ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ การลดโทษห้ามมิให้ต่ำกว่าปลดออก โดยให้ ก.ท.จ. เห็นชอบ เทศบาลนครนครศรีอยุธยาได้พิจารณาแล้วเห็นควรดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือ ลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน เนื่องจากนายทวีหรือนายวีระวัฒน์ สิทธิพัฒนกุล ได้รับราชการมานาน และในระหว่างรับราชการได้ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดีจนเกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ประกอบกับไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อน จึงเห็นควรลดโทษจากการไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ

แต่เนื่องจากนายทวีหรือนายวีระวัฒน์ ลิทธิพัฒน์กุล ได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมในการพิจารณาโทษของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า

๑. การพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น เป็นการพิจารณาซ้ำกับที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ก.ท.จ.) ได้พิจารณาลงโทษไปแล้ว จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม

๒. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๘ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ มาใช้บังคับ เป็นการนำตัวบทกฎหมายที่ถูกยกเลิกไปแล้วมาใช้บังคับ คือ พระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๙ ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย

๓. การสั่งดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๒ ขัดหรือแย้งกับมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง เห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจสอบสวน

๔. การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘๔ และมาตรา ๒๘๘ โดยอ้างว่าการสอบสวนทางวินัยของพนักงานเทศบาลเป็นอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการทางวินัยโดยเฉพาะและโดยอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงไม่อยู่ในข่ายบังคับของมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ดังนั้น เพื่อถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติและให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด เทศบาลนครนครศรีอยุธยาจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยชี้ขาดในปัญหาข้อกฎหมาย ดังต่อไปนี้

๑. การพิจารณาโทษทางวินัยของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่สั่งลงโทษไปแล้วถือว่าเป็นที่สุดหรือไม่

๒. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งพิจารณาโทษทางวินัยอีก เป็นการพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อนหรือไม่ อย่างไร

๓. การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเทศบาลนครนครศรีอยุธยา ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย

(สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ก.ท.จ.) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า ในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้อำนาจในการบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น โดยในจังหวัดจะมีคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบคณะหนึ่งเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการออกคำสั่งแต่งตั้งหรือให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง โดยคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนี้ยังมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบที่อยู่ในจังหวัดนั้น ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนดตามมาตรฐานกลางและแนวทางการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) ได้วางไว้ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลดังกล่าวนี้รวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาลงโทษทางวินัยด้วย โดยที่คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นได้ประกาศมาตรฐานกลางและแนวทางในส่วนของวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับ^๑ และเมื่อในกรณีนี้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๕^๒ ประกอบกับมาตรา ๒๓^๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยให้การพิจารณาลงโทษทางวินัยพนักงานส่วน

^๑ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัย ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษ ทั้งนี้ การลงโทษทางวินัยให้มีมาตรฐานเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

^๒มาตรา ๑๕ การออกคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด แต่สำหรับการออกคำสั่งแต่งตั้ง และการให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

อำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาข้าราชการในตำแหน่งใดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งนั้นเป็นผู้ใช้อำนาจแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

^๓มาตรา ๒๓ เทศบาลที่อยู่ในเขตจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลร่วมกัน คณะหนึ่งทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับเทศบาลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้นประกอบด้วย

ท้องถิ่นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา^๔ และหากผู้ถูกส่งลงโทษไม่เห็นด้วยกับคำสั่งก็สามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้น จากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงโทษทางวินัยดังกล่าว การพิจารณาของโทษทางวินัยของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้ส่งลงโทษไปแล้ว จึงถือว่าเป็นที่สุดในการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลในสังกัดแล้ว อย่างไรก็ตาม การเป็นที่สุดดังกล่าวนี้เป็นเพียงการถึงที่สุดในทางบริหารภายในเทศบาลเท่านั้น เพราะคณะกรรมการนี้เป็นเพียงองค์กรหนึ่งในทางบริหารงานบุคคลของเทศบาลที่จะพิจารณาให้เกิดความเป็นธรรมแก่พนักงานเทศบาล แต่หาได้ตัดสิทธิพนักงานเทศบาลที่ถูกลงโทษจะใช้สิทธิในทางอื่น

ประเด็นที่สอง เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐๑^๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งรวมถึงการไต่สวนวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ด้วย โดยเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่คนใดกระทำการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็สามารถดำเนินการไต่สวน

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี

“ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๖๗ พนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกเทศมนตรีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๓๐๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อวุฒิสภามาตรา ๓๐๔

(๒) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๐๔

(๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๔) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๙๑ และมาตรา ๒๙๖ ตามบัญชีและเอกสารประกอบที่ได้ยื่นไว้

ข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ และตามมาตรา ๙๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าไม่มีมูลความผิด ข้อกล่าวหาดังกล่าวก็เป็นอันตกไป แต่ถ้ามีมติว่ามีมูลความผิดก็จะดำเนินการต่อไป โดยหากมีมูลความผิดวินัยก็จะดำเนินการตามมาตรา ๙๒^๗ แต่ถ้ามีมูลความผิดอาญาก็จะดำเนินการตามมาตรา ๙๓^๘ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิใช่เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเทศบาลในกรณีนี้ จึงเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบ

(๕) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๖ และมาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วย โดยอนุโลม

^๖มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๓

^๗มาตรา ๙๒ ในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘มาตรา ๙๓ ในกรณีที่ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง

เมื่ออัยการสูงสุดได้รับรายงานและเอกสาร พร้อมทั้งความเห็นจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นโดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป ในกรณีที่คณะทำงานดังกล่าวไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่อาจถือว่าเป็นการพิจารณาโทษที่ซ้ำซ้อนแต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม เห็นว่า การพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีนี้เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ลงชื่อ พรทิพย์ จਾਲะ
(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ
รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๕๗